

Blok tematyczny: Ja wśród ludzi

Temat: Szkolne przyjaźnie.

Cele: Kształcić rozumienie ze słuchu. Kształtować postawy etyczne uczniów. Uświadomić rolę koleżeństwa i solidarności w klasie.

Pomoce

Uczeń: zeszyt, kredki, blok rysunkowy, piórnik z przyborami szkolnymi.

Nauczyciel: czerwone kartki, fragment tekstu książki "Jacek, Wacek i Pankracek" Miry Jaworczakowej.

Zapis w dzienniku: Kształcenie umiejętności codziennych powitań. Rozwijanie umiejętności słuchania na podstawie opowiadania Miry Jaworczakowej "Jacek, Wacek i Pankracek". Wybieramy uczestników zabawy, stosując wyliczankę. Ustalenie cech dobrego kolegi. Wprowadzenie wybranych przymiotników. Układanie zdań. Liczenie wyrazów. Analiza i synteza dźwiękowo - słuchowa wprowadzonych przymiotników. Zabawa słowno – muzyczna: Mało nas, mało nas do pieczenia chleba.... Album. Wysłuchiwanie i rozpoznawanie głoski i litery "a".

Przebieg:

1. Powitanie. Kształcenie umiejętności codziennych powitań.

2. Wyraziste czytanie fragmentu opowiadania N. rozpoczyna przedstawieniem zadania do wykonania. Mówi:

Będę czytać. Spróbujcie wysłuchać jak mają na imię chłopcy, o których czytam. Spróbujcie odkryć, gdzie to się dzieje i o jakim przedmiocie mowa (praca z uczniami, którzy dopiero zaczynają się uczyć, nie powinna polegać na każdorazowym tłumaczeniu całego tekstu. Należy jedynie przekonać dzieci, że uważnie słuchając, wiele potrafią zrozumieć) .

Pytania:

Jak mają na imię chłopcy?

Gdzie chłopcy rozmawiają?

Czego nie ma Wacek?

Czy Jacek jest dobrym kolegą?

A dlaczego Jacek jest dobrym kolegą? (oczekujemy od uczniów krótkich odpowiedzi)

1. Ćwiczenie językowo- integracyjne. Dzieci odpowiadają na pytania. Pytanego wybieramy za pomocą wyliczanki (prostej rymowanki, utrwalającej język w zabawie)

Wzór możliwej do wykorzystania wyliczanki:

Idzie Zosia przez ulicę, Kolorową ma spódnice. Lubię Zosię, bo się śmieje Gdy wokoło słońko grzeje. Kiedy spotkasz Zosię w mieście,	Jedzie Adam samochodem, Obsypuje wszystko miodem. Lubię chłopca, bo się śmieje, Gdy wokoło słońko grzeje. Gdy Adasia spotkasz w mieście,
---	--

Znajdziesz trzy orzeszki w cieście. Jeden , drugi, trzeci, czwarty, Basia liczy nie na żarty.	Znajdziesz trzy orzeszki w cieście. Jeden, drugi, trzeci, czwarty, Wojtek liczy nie żarty.
---	--

(N. powtarza oba warianty wielokrotnie, zachęcając dzieci, by powtarzały razem z nim. Za pomocą wyliczanki wskazujemy dzieci, które powinny wykonać określone zadanie. W obu wariantach można podstawiać dowolne imiona. N. może rozdać dzieciom tekst wyliczanki, aby mogły wkleić ją do zeszytu. Można do niej wielokrotnie wracać, gdy organizuje się ćwiczenia z zadaniami).

Zadania dla dzieci wybrane metodą wyliczanki.

Zadanie dla Basi (i tak dalej):

Powiedz wyraz na „A”, który nazywa zbiór zdjęć.

Powiedz wyraz na „A”, który nazywa miejsce, w którym hoduje się ryby.

Podaj imię na „A”.

Wymień nazwę ptaszka na literę „W”. (i po kolei na „S”, na „D” itp.).

Powiedz komuś coś miłego.

Zadaj komuś pytanie. (itp.)

Wymień czarodziejskie słowo (np. Proszę, przepraszam).

2. Cechy dobrego kolegi. Wprowadzamy przymiotniki. (dobry, pomocny, uczynny, miły, serdeczny).

3. Układanie zdań z wymienionymi wyrazami (zapis nauczyciela na tablicy). Liczenie wyrazów w zdaniu (zbiorowe i indywidualne).

Przykłady : Jacek jest pomocny. Wacek jest nieśmiały. Kasia jest miła. Wojtek jest uczynny. Olek to miły kolega.

Po ułożeniu zdań na tablicy wybrane dzieci zarysowują wszystkie literki „a” na czerwono.

4. Analiza i synteza dźwiękowo - słuchowa wprowadzonych przymiotników. Czytanie z tablicy.

Głośne dzielenie wyrazów na sylaby (mówimy i wyklaskujemy).

4. Zabawa słowno – muzyczna.

Mało nas, mało nas do pieczenia chleba, jeszcze nam, jeszcze nam ciebie tu potrzeba.

Opis zabawy. Dwoje dzieci na środku klasy łapie się za ręce. Chodzą w kółko i śpiewają słowa do prostej melodyjki. Po słowach : „ciebie tu potrzeba”, biorą do kółka kolejne dziecko. Gdy wszystkie dzieci znajdą się w kręgu, słowa piosenki trochę się zmieniają:

Dużo nas, dużo nas do pieczenia chleba,

Więc już nam, więc już nam nikogo nie trzeba.

Teraz chlebek upieczemy,

A potem go smacznie zjemy. (ostatni dwuwiers jest mówiony)

5. Ćwiczenia grafomotoryczne.

Nauczyciel przygotowuje następujące ćwiczenia: Fotografia albumu ze zdjęciami i pod spodem szablon do wpisania liter :

Polecenie dla ucznia: Pokoloruj miejsca głoski "a" na czerwono, kreską oddziel sylaby.

--	--	--	--	--

Takich wyrazów wraz z odzwierciedlającymi je obrazkami należy wybrać kilka lub kilkanaście. Pierwsze próby dzieci powinny wykonywać pod okiem N.

6. Ćwiczenia w rozpoznawaniu(wysłuchiwaniu) głoski "A" w wyrazach.

N. przygotowuje dużą liczbę kartek z literą "A". Następnie przy pomocy dzieci sprawdza kolejne dziecięce imiona.

Czyje imię rozpoczyna się na "A"? (dzieci wychodzą na środek klasy)

A czy w twoim imieniu jest jeszcze inna literka "A" (analiza i synteza imion). Wybrany uczeń wręcza dziecku odpowiednią ilość czerwonych karteczek. Zabawa powtarza się wielokrotnie.

7. Mówienie i wyklaskiwanie imion sylabami.

7. Zadanie domowe: N. podaje uczniom zestaw wybranych przez siebie wyrazów i prosi, by dzieci nauczyły się czytać je również sylabami.

Tekst do wykorzystania na lekcji:

Fragment książki: "Jacek, Wacek i Pankracek"

Siedzą więc razem w ławce: Jacek i Wacek. Piszą na lekcji pierwsze literki. Jacek ma pisać "a", ale zapomniał o zakręconych pałeczkach z boku i stawia same kółka... Wacek mocno przyciska ołówek do papieru; tak się stara, że aż język wysunął. Aż tu - trrrrach!

- Oj, ołówek mi się złamał!

- Zatemperuj - radzi cicho Jacek.

Wacek siedzi, i nic.

- No, temperówką! - szturcha go Jacek.

Wacek dalej siedzi, i nic. Więc Jacek pyta:

- Nie masz?

- Nie - mówi ponuro Wacek.

Jacek wyjmuje prędko swoją temperówkę i kładzie przed Wackiem.

- Wiesz co? I ty też nią temperuj. Chcesz?

Wacek chce. Ostrzy ołówek i prędko, prędko, chociaż bardzo krzywo, wypisuje w zeszyte literki...

Kiedy Jacek wraca z babcią do domu, ogląda uważnie ulicę. Przy małym, drewnianym domku z ogródkiem przystaje.

- Aha, to pewnie tu...

Babcia pyta:

- Co takiego, Jacusiu?

Jacek mówi bardzo poważnie:

- Tu mieszka Wacek. Wiesz, babciu, Wacek - mój kolega.